NORAKSTS

Lieta Nr.A42364706
Nr.143/AA43-0155-09/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 27.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja A.Šteinberga,
tiesneši K.Berķis un M.Birzgalis,

piedaloties pieteicējam *A.R.*, pieteicēja pārstāvim *J.D.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvim Andrim Berkanam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.R.* pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 6.februāra lēmuma Nr.347 atcelšanu, sakarā ar *A.R.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 25.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 29.decembrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības inspektors sastādīja protokolu par administratīvo pārkāpumu Nr.KP098766, kurā konstatēja, ka *A.R.* 2005.gada 23.novembrī plkst. 11:00, vadot automašīnu *Mazda 6*, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/* (turpmāk arī – automašīna *Mazda*), Rīgā pa Stabu ielu no Skolas ielas puses Brīvības ielas virzienā, Stabu ielas un Baznīcas ielas krustojumā, neievērojot luksofora signālu, turpināja kustību pie sarkanā aizliedzošā luksofora signāla, kā rezultātā notika sadursme ar automašīnu *Toyota RAV4*, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/* (turpmāk arī – automašīna *Toyota*), kuru vadīja *B.F.* pa Baznīcas ielu no Ģertrūdes ielas puses Bruņinieku ielas virzienā.

2006.gada 2.janvārī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{5}panta pirmo daļu pieņēma lēmumu Nr.050/KP098766 par *A.R.* saukšanu pie administratīvās atbildības par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 4., 10. un 56.4. punkta prasību neievērošanu, uzliekot naudas sodu Ls 20,00 apmērā.

[2] Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 6.februāra lēmumu Nr.347

apstrīdētais Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka lēmums Nr.050/KP098766 tika atstāts negrozīts.

[3] 2006.gada 16.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.R.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 6.februāra lēmuma Nr.347 (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu.

Pieteikumā pieteicējs norāda, ka ir izpildījis Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, un visus policijas darbinieku norādījumus notikuma vietā.

Pieteicējs uzskata, ka nav radījis satiksmei bīstamas vai satiksmei traucējošas situācijas, jo kustību uzsāka pie luksofora atļaujošā signāla. Viņam izvirzītie pārkāpumi ir balstīti uz liecinieku liecībām, kuras ir apšaubāmas, un liecinieces *I.Š.* liecībām, kura pati ir braukusi bez vadītāja apliecības un līdz ar to pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumus.

Pieteicējs uzskata, ka nav veikta objektīva lietas izskatīšana, lieta izskatīta vienpusīgi, nav ņemti vērā un pārbaudīti neviens no pieteicēja minētajiem argumentiem, netika pieņemts mutiskais lūgums par ekspertīzes nozīmēšanu, nav izvērtēti lietas materiāli. Līdz ar to nav noskaidroti īstenie ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanas apstākļi un noteikts patiesais ceļu satiksmes negadījuma izraisītājs.

[4] Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk arī – atbildētājs) tiesā iesniegtajā paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst.

Atbildētājs norāda, ka no lietas materiāliem un vietas apskates protokola shēmas izriet, ka transportlīdzekļu sadursme notikusi Stabu un Baznīcas ielu krustojumā un krustojums tiek regulēts ar luksofora objektu. Izvērtējot sadursmē iesaistīto transportlīdzekļu vadītāju un aculiecinieču *L.E., B.M.* paskaidrojumus, nav nosakāms, kura transportlīdzekļa vadītāja rīcība dotajā situācijā neatbilda Ceļu satiksmes noteikumu prasībām, kas bija par iemeslu notikušajai transportlīdzekļu sadursmei, jo tie ir savstarpēji pretrunīgi un aculiecinieki ir savstarpēji pazīstami ar ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu vadītājiem.

Tāpat atbildētājs norāda, ka, izvērtējot aculiecinieces *I.Š.* paskaidrojumu, kuru viņa sniedza negadījuma vietā, var secināt, ka automašīnas *Mazda 6* vadītājs nebija rīkojies atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu prasībām, un nekas neliecina, ka lieciniece varētu būt ieinteresēta labvēlīgā lietas iznākumā par labu vienam vai otram ar notikumu saistītajam transportlīdzekļa vadītājam.

Izvērtējot lietas materiālus kopumā, secināms, ka ekspertīzes ceļā nav iespējams precīzi noteikt transportlīdzekļu sadursmes laiku un luksofora objekta signālu katram kustības virzienam ceļu satiksmes negadījuma brīdī.

Atbildētājs uzskata, ka, ņemot vērā lietas materiālus, var konstatēt, ka automašīnas *Mazda 6* vadītājs nebija rīkojies atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10. un 56.4. punkta prasībām, līdz ar ko pieteicēja vaina LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā.

[5] Trešā persona *B.F.* tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka visas ziņas par transportlīdzekļu sadursmi jau ir sniegusi notikuma vietā, un uztur iepriekš paskaidrojumā teikto. Uzskata, ka *A.R.*, vadot automašīnu, nebija rīkojies atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 4., 19. un 56.4.punkta prasībām.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 25.oktobra spriedumu *A.R.* pieteikums par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 6.februāra lēmuma Nr.347 atcelšanu noraidīts. Spriedums pamatots šādi.

[6.1] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir šķērsojis krustojumu pie aizliedzošā luksofora signāla.

[6.2] Fakts, ka pieteicējs pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punktu, fiksēts protokolā Nr.KP098766 par administratīvo pārkāpumu, kas sastādīts 2005.gada 29.decembrī. Pieteicējs protokolā norādījis, ka nepiekrīt, jo braucis pie zaļā luksofora signāla. Arī trešā persona *B.F.* norāda, ka krustojumu šķērsojusi pie zaļā signāla.

Tādējādi lietā ir strīds par to, kuram no ceļu satiksmes dalībnieka paskaidrojumiem piešķirama lielāka ticamība un vai atbildētāja pieņemtais Lēmums ir tiesisks.

[6.3] Lietā nav strīda, ka 2005.gada 23.novembrī notika sadursme starp diviem transportlīdzekļiem, t.i., starp automašīnu *Mazda*, kuru vadīja pieteicējs *A.R.*, un automašīnu *Toyota*, kuru vadīja trešā persona *B.F.*. Tāpat arī abu automašīnu sadursmes rezultātā tika nodarīti zaudējumi automašīnām, kas liek secināt, ka 2005.gada 23.novembra sadursme ir ceļu satiksmes negadījums.

[6.4] Pieņemot Lēmumu, atbildētājs ir veicis notikuma vietas apskati, sastādījis apskates protokolu par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kuru rezultātā noticis ceļu satiksmes negadījums PK Nr.323147, un izvērtējis SIA ,,Latkons" iesniegto luksoforu darba režīma laika diagrammu un tai pievienotās shēmas.

Iepazīstoties ar shēmā ietverto informāciju, tiesa secina, ka konkrētajā krustojumā zaļie luksofora signāli nedeg pretējos virzienos braucošām automašīnām vienlaikus. Tātad laikā, kad pieteicējam ir zaļais signāls, trešajai personai – sarkanais, bet, kad trešajai personai zaļais, pieteicējam – sarkanais.

Tā kā gan pieteicējs, gan trešā persona norāda, ka braukuši pie zaļā signāla, tad, vērtējot pierādījumus, tiesai ir jākonstatē, kuram no paskaidrojumiem piešķirama lielāka ticamība.

[6.5] Tiesa uzskata, ka ar tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem, tostarp, ar 2005.gada 29.decembra protokolu Nr.KP098766 par administratīvo pārkāpumu, apskates protokolu par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kuru rezultātā noticis ceļu satiksmes negadījums PK Nr.323147, un liecinieces *I.Š.* liecību ir pierādīts, ka pieteicēja rīcība nav bijusi atbilstoša Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punkta prasībām.

Tiesa kā nepamatotu noraida pieteicēja iebildumu, ka *I.Š.* liecība nav vērtējama, jo viņa ceļu satiksmes negadījuma dienā ir vadījusi automašīnu ar mācību atļauju un viņai pašai nav bijusi autovadītāja apliecība.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 162.panta pirmo daļu liecinieka liecība atspoguļo šai personai zināmus faktus, taču liecinieka attieksmei un vērtējumam attiecībā pret šiem faktiem lietā nav noteicošas nozīmes. Liecinieks, kurš iesaistīts ceļu satiksmes negadījumā, nevar zaudēt savu liecinieka statusu tikai tāpēc, ka viņam nav autovadītāja apliecības, jo liecinieka pamatpienākums ir objektīvi atspoguļot informāciju (faktus) tādu, kāda viņam ir bijusi uztverama. Jautājums par liecinieka pausto faktu juridisko vērtējumu ir tiesas kompetencē.

Tiesas ieskatā liecinieces *I.Š.* liecībai piešķirama augsta ticamības pakāpe, jo nav konstatējami tādi apstākļi, kas dotu pamatu atzīt, ka lieciniece savos paskaidrojumos nepatiesi aprakstījusi faktiskos lietas apstākļus. Izdarot šādu secinājumu, tiesa ņem vērā to, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt liecinieces objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka lieciniece ir tieši vai netieši ieinteresēta lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ. Turpretī pieteicējs ir ieinteresēts noliegt pārkāpumu, lai izvairītos no soda.

Attiecībā uz pieteicēja iebildumiem, ka lieciniece ir pazīstama ar trešo personu *B.F.*, tiesa nav guvusi šim viedoklim apstiprinājumu. Tiesas sēdē gan trešā persona, gan lieciniece apgalvoja, ka nav savstarpēji pazīstamas. Tiesas ieskatā minētie paskaidrojumi atzīstami par ticamiem.

Tādējādi uzskatāms, ka 2005.gada 23.novembrī pieteicējs ir šķērsojis krustojumu pie aizliedzošā luksofora signāla.

[6.6] Izvērtējot LAPK 149.^{5} panta pirmo daļu, secināms, ka, pastāvot noteiktiem faktiskajiem apstākļiem, ir iespējamas tikai viena veida stingri noteiktas tiesiskās sekas, proti, par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, transportlīdzekļa vadītājs sodāms ar naudas sodu. Iestādei šajā gadījumā netiek piedāvātas nedz vairākas rīcības iespējas, nedz arī piešķirta noteikta rīcības joma. LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā noteiktā sankcija transportlīdzekļa vadītājam ir naudas sods no divdesmit līdz simt latiem.

Pieteicējam ir piemērots minimālais iespējamais sods par izdarīto pārkāpumu pantā noteiktās sankcijas ietvaros. Tā kā tiesa ir konstatējusi pārkāpumu pieteicēja darbībās, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punkta un LAPK 149.^{5} panta pirmās daļas prasības, un, pastāvot konkrētiem faktiskajiem apstākļiem, ir iespējamas tikai viena veida tiesiskās sekas, tiesa neuzskata par iespējamu mainīt soda apmēru vai atbrīvot pieteicēju no soda.

[6.7] Ievērojot iepriekš minēto, tiesa secina, ka atbildētājs Lēmumā ir objektīvi izvērtējis visus lietas apstākļus un pamatoti piemērojis pieteicējam minimālo iespējamo administratīvo sodu LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā noteiktā soda ietvaros. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu atzīt Lēmumu par prettiesisku un atceļamu.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 25.oktobra spriedumu pieteicējs iesniedzis apelācijas sūdzību, kas pamatota ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[7.1] *I.Š.* liecības ir pretrunā ar patiesajiem lietas apstākļiem.

I.Š. paskaidrojumā ir norādījusi nepareizu automašīnas *Toyota* reģistrācijas numuru; ir labojusi „labējo" uz „kreiso" malējo stāvokli; sākumā

norāda, ka stāvējusi krustojumā pie luksofora sarkanās gaismas, bet pēc tam, ka braukusi pa Stabu ielu savā automašīnā.

I.Š. paskaidrojumā norādītais, ka *A.R.* vadītā automašīna *Mazda* ietriecās automašīnā *Toyota*, neatbilst situācijai ceļu satiksmes negadījuma vietā, ko apliecina apskates protokolā fiksētie automašīnu bojājumi. Automašīna *Toyota* ietriecās automašīnā *Mazda*.

Neatbilst patiesībai *I.Š.* norādītais, ka *A.R.* lielā ātrumā griezies pa kreisi no Stabu ielas labās joslas uz Baznīcas ielu. *A.R.* automašīnai nebija ieslēgts kreisais pagrieziens, jo viņš brauca pa Stabu ielu taisni Brīvības ielas virzienā.

I.Š. paskaidrojumu rakstīja automašīnā *Toyota*, atrodoties kopā ar tās vadītāju un pasažieri, kur varēja vienoties par paskaidrojuma saturu, jo tie ir praktiski vienādi ne vien saturiski, bet arī pēc izteiksmes formas.

Tiesā, atšķirībā no paskaidrojumā minētā, *I.Š.* nepareizi norādījusi automašīnas *Mazda* krāsu, nosaucot to par zilu, lai arī patiesībā tā ir melna.

Pirms ceļu satiksmes negadījuma, stāvot Stabu ielas un Baznīcas ielas krustojumā pie sarkanās gaismas kā pirmais, pieteicējs blakus neievēroja citu transportlīdzekli. Arī pēc ceļu satiksmes negadījuma viņš neatceras, ka notikumu vietā stāvēja vēl kāda automašīna, ar kuru varēja braukt *I.Š.*. *I.Š.* savā paskaidrojumā nebija norādījusi ne savas automašīnas marku, ne automašīnas reģistrācijas numuru, ar kuru braukusi.

Minētie apstākļi pieteicējā rada šaubas, vai *I.Š.* atradās notikuma vietā ceļu satiksmes negadījuma laikā.

I.Š. savā paskaidrojumā sākotnēji nebija norādījusi būtisku faktu, ka braukusi kopā ar draudzeni, redzējusi notikušo avāriju, aizvedusi draudzeni uz darbu, atstājusi automašīnu un atgriezusies ceļu satiksmes negadījuma vietā ar taksometru, lai sniegtu policijai liecību.

I.Š. pretrunīgās liecības nevar uzskatīt par objektīvi atspoguļotu informāciju, tāpēc nevar piekrist tiesas ieskatam, ka *I.Š.* liecībām ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

[7.2] Atbildētājs nav veicis objektīvu lietas izskatīšanu.

Apstrīdēšanas iesniegumā pieteicējs norādīja konkrētus pārbaudāmos faktus un argumentus, lai objektīvi izvērtētu lietas apstākļus. Pieteicējs norādīja, ka liecinieces *I.Š.*, *B.M.* un automašīnas *Toyota* vadītājas *B.F.* liecības ir pretrunā ar patiesajiem ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem. Mutiski tika lūgts nozīmēt automašīnu ekspertīzi, lai apstiprinātu sadursmes mehānismu un noteiktu automašīnu ātrumu, kas varētu apstiprināt, ka *I.Š.* sniegtās liecības neatbilst patiesībai, bet *A.R.* lūgums netika ņemts vērā. Netika pārbaudīts neviens no pieteicēja minētajiem argumentiem. Atkārtoti netika izsaukti un papildus paņemti paskaidrojumi no lieciniekiem. Atbildētājs nemācēja pieteicējam izskaidrot apzīmējumus apskates protokola shēmā.

Atbildētājs, pieņemot Lēmumu, nav izvērtējis apskates protokolu, nav vērsis uzmanību uz pretrunīgām liecībām, nav mēģinājis tās precizēt. Līdz ar to nav noskaidroti īstenie ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanas apstākļi un noteikts patiesais ceļu izraisītājs, kā rezultātā atbildētāja darbības ir pretrunā ar viņa pamatojumu lēmuma pieņemšanā, pamatojoties uz Administratīvā procesa

likuma 4.pantu un LAPK 3.pantu, kuri nav ievēroti, sastādot administratīvo aktu.

Tiesa noraidīja pieteicēja lūgumu pieprasīt telefona izdrukas, lai pārliecinātos, ka lieciniece *I.Š.* nav savstarpēji pazīstama ar liecinieci *B.M.* un automašīnas *Toyota* vadītāju *B.F.*. Tiesa neuzskatīja par nepieciešamu nozīmēt tehnisko ekspertīzi, kas varētu būtu kā pierādījums tam, ka liecinieces *I.Š.* sniegtās liecības neatbilst automašīnu sadursmes mehānismam ceļu satiksmes negadījuma vietā.

[8] Tiesas sēdē pieteicējs un pieteicēja pārstāvis pieteikumu un apelācijas sūdzību uzturēja. Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina. Trešā persona *B.F.* norādīja, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota.

Tiesas sēdē kā liecinieces tika nopratinātas *L.E.*, *I.Š.* un *A.P.*.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietā savāktos pierādījumus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, liecinieču liecības, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pārsūdzētais lēmums ir atstājams negrozīts.

[10] Ar Lēmumu atstāts negrozīts Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2006.gada 2.janvāra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/KP098766, ar kuru *A.R.* piemērots administratīvais naudas sods Ls 20,00 apmērā par Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10. un 56.4.punkta pārkāpumu saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu.

Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Ceļu satiksmes noteikumu 10.punkts paredz, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus. Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punkts noteic, ka sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību.

Savukārt LAPK 149.^{5}panta pirmā daļa noteic, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, uzliek naudas sodu [..] transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit līdz simt latiem.

[11] Pieteikums pamatots ar apsvērumu, ka atbildētājs nav pareizi novērtējis pierādījumus, kā rezultātā nonācis pie nepamatota secinājuma, ka *A.R.* ir vainojams administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[12] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā

noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem (..).

[12.1] 2005.gada 23.novembrī sastādītajā apskates protokolā par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kuru rezultātā noticis ceļu satiksmes negadījums (turpmāk – apskates protokols) Nr.323147 *(lietas 89.-97.lapa)* konstatēts, ka 2005.gada 23.novembrī plkst. 11:00 Rīgā, Stabu un Baznīcas ielas krustojumā, notika sadursme starp automašīnām *Toyota RAV4*, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, un *Mazda 6*, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*. Tā kā vadītājiem ir pretrunīgas liecības, sadursmes izraisītāju uz vietas nevar noteikt. Apskates protokols sastādīts uz *B.F.* un *A.R.* paskaidrojumu pamata. Kā liecinieki notikuma vietā ir norādīti *I.Š.* un *L.E.*.

[12.2] *A.R.* 2005.gada 23.novembrī plkst.10:10 sniegtajā paskaidrojumā *(lietas 79.lapa)* norāda, ka, braucot ar automašīnu *Mazda* pa Stabu ielu virzienā no Skolas ielas uz Brīvības ielu, stāvēja pie luksofora sarkanās gaismas uz Stabu ielas. Iedegoties zaļajai gaismai, sāka kustību un saņēma sitienu pa automašīnas priekšējo labo pusi riteņa rajonā. Negadījuma rezultātā mašīna aizslīdēja pa Baznīcas ielu kādus 10 metrus virzienā uz Bruņinieku ielu. Uz Stabu ielas atradās pirmajā joslā un sāka braukt taisni Brīvības ielas virzienā. Automašīnā sēdēja *L.E.*.

[12.3] Pirmās instances tiesas sēdē *A.R.* paskaidroja *(tiesas sēdes protokols, lietas 143.lapa)*, ka brauca pa Stabu ielu, labo malējo joslu. Krustojumā apstājās pie dzeltenā signāla, tad pie zaļā uzsāka kustību, gribēja braukt taisni. Pēc 10 m viņā ietriecās mašīna, trāpīja pa labo priekšējo daļu. Otrā mašīnā sēdēja divas sievietes. Liecinieku nebija. *L.E.* aizgāja. Rakstīja uz vietas paskaidrojumus. Arī *F.* sniedza paskaidrojumus – sniedza liecības mašīnā.

Apelācijas instances tiesas sēdē *A.R.* paskaidroja *(tiesas sēdes protokols, lietas 237., 253.lapa)*, ka brauca pa Stabu ielu virzienā uz Brīvības ielu. Atradās pirmajā joslā, labajā pusē. Neatceras, vai blakus bija vēl kāda mašīna. Iedegās zaļā gaisma, un viņš sāka braukt, ātrums nebija liels. Neatceras, vai rādīja kreiso pagriezienu. Dabūja stipru triecienu sānos, pa priekšējo riteni labajā pusē, kas viņa mašīnu novirzīja no viņa kustības virziena. Pēc avārijas piegāja pie automašīnas, kurā sēdēja divas personas, bet īsti neatceras, kas. Neatceras, vai bija lieciniece [*I.Š.*], tas bija diezgan sen.

[12.4] *L.E.* 2005.gada 25.novembrī sniegtajā paskaidrojumā *(lietas 83.lapa)* norāda, ka 2005.gada 23.novembrī ap plkst.11-iem atradās kā pasažiere automašīnā *Mazda*, kas brauca pa Stabu ielu no Valdemāra ielas Brīvības ielas virzienā, labajā braukšanas joslā. Piebraucot pie Baznīcas ielas, luksoforā dega sarkanās gaismas signāls, pie kā apstājās. Luksoforā iedegoties zaļās gaismas signālam, uzsāka kustību, lai šķērsotu Baznīcas ielu. Iebraucot krustojumā, *L.E.*

ieraudzīja, ka no labās puses pa Baznīcas ielu lielā ātrumā brauc automašīna *Toyota* pelēkā krāsā.

[12.5] Apelācijas instances tiesas sēdē *L.E.* liecināja *(tiesas sēdes protokols, lietas 250.-251.lapa)*, ka brauca kopā ar *A.R.* pa Stabu ielu, jo bija sarunāts *L.E.* aizvest uz staciju. Pirms Baznīcas ielas apstājās pie sarkanās gaismas. Kad iedegās zaļā gaisma, sāka kustību. Tad viņu automašīnā ietriecās džips. Neatceras, vai blakus *A.R.* automašīnai brauca kāda cita automašīna. Sadursme notika no labās puses, trieciens bija tuvāk priekšējām durvīm. Uz trieciena brīdi maršruts bija taisni. Pāri krustojumam ielas labajā malā stāvēja automašīnas. Pēc sadursmes atstāja savus datus *A.R.* un devās prom pirms policijas ierašanās. *A.R.* ir liecinieces paziņa. Otrajā automašīnā bija vadītāja un vēl viena sieviete. Pēc avārijas pie *A.R.* automašīnas pienāca kāda sieviete un teica, ka esot redzējusi negadījumu un liecinās, ka viņi nebija vainīgi. Pēc avārijas bija šokā, tāpēc šo liecinieci neatceras.

[12.6] *B.F.* 2005.gada 23.novembrī plkst.10:50 sniegtajā paskaidrojumā *(lietas 80.lapa)* norāda, ka brauca pa Baznīcas ielu virzienā uz Stabu ielu. Krustojumā viņai luksoforā dega zaļā gaisma. Iebraucot Baznīcas un Stabu ielas krustojumā, saņēma triecienu no kreisās puses, kā rezultātā mašīnu sanesa uz ietvi labajā pusē, apstājās pie mājas stūra. Tā kā, krustojumā iebraucot, viņai dega zaļā gaisma, mašīnai, kas viņā ietriecās, ar valsts numuru */dzēsta numura zīme/* zaļā gaisma degt nevarēja.

[12.7] Pirmās instances tiesas sēdē *B.F.* paskaidroja *(tiesas sēdes protokols, lietas 163.-164.lapa)*, ka brauca pa Baznīcas ielu virzienā uz 1.slimnīcu pie zaļās gaismas. Neatceras, pa kuru joslu brauca. Saņēma triecienu no kreisās puses. Mašīnā sēdēja *B.M.*. *I.Š.* nepazīst – viņa pieteicās kā lieciniece notikuma vietā. *I.Š.* nerakstīja paskaidrojumu *B.F.* mašīnā.

Apelācijas instances tiesas sēdē *B.F.* paskaidroja *(tiesas sēdes protokols, lietas 250.-251.lapa; 253.lapa)*, ka brauca virzienā pa Baznīcas ielu virzienā uz 1.slimnīcu. Brauca ar ātrumu apmēram 52 km/h, un tajā brīdī viņai dega zaļā gaisma. Šķērsojot krustojumu pie zaļās gaismas, saņēma triecienu pa kreiso pusi, trieciena rezultātā mašīnu sanesa un tā nokļuva uz gājēju ietves. Trieciens bija automašīnas sānos, neatceras, tieši pa kuru vietu. Bojāta bija automašīnas kreisā priekšējā puse. Automašīna *Mazda* brauca pa Stabu ielu pāri krustojumam. *B.F.* triecienu negaidīja, tāpēc arī nepiefiksēja, uz kurieni automašīna virzījās. *B.F.* bija pie stūres, blakus sēdēja kolēģe *B.M.*. Pēc avārijas vadītāja pusi nevarēja atvērt. Pēc avārijas uzreiz kāpa ārā no automašīnas. Neatceras, vai lieciniece [*I.Š.*] pie viņas piegāja un kaut ko teica, jo *B.F.* bija liels šoks. Izkāpa no automašīnas un devās pie otras automašīnas. Izsauca policiju.

[12.8] *B.M.* 2005.gada 23.novembrī plkst.11:30 sniegtajā paskaidrojumā *(lietas 81.lapa)* norāda, ka negadījums notika 2005.gada 23.novembrī plkst.10:50. Brauca automašīnā *Toyota*, sēdeklī blakus autovadītājam. Brauca pa Baznīcas ielu. Kad iebrauca Baznīcas un Stabu ielas krustojumā, automašīna, kurā viņa atradās, saņēma triecienu autovadītāja pusē. Tā kā viņām dega zaļā gaisma, var liecināt, ka automašīna */dzēsta numura zīme/* brauca uz sarkano gaismu. *Toyota* no trieciena novirzījās uz labo pusi un uzbrauca uz trotuāra.

[12.9] *I.Š.* 2005.gada 23.novembrī plkst.11:30 sniegtajā paskaidrojumā *(lietas 82.lapa)* norāda, ka 2005.gada 23.novembrī plkst.10:50 stāvēja Stabu un Baznīcas ielu krustojumā uz Stabu ielas, kad krustojumā dega sarkanā gaisma. Pa Baznīcas ielu auto bija atļauts braukt, jo viņiem bija zaļā gaisma. Viņas acu priekšā no labās malas stāvokļa pa kreisi nogriezās pie sarkanās gaismas ātrumā melna *Mazda /dzēsta numura zīme/* un ietriecās pa Baznīcas ielu braucošajā *Toyota RAV 4,* pelēkā krāsā ar numuru */dzēsta numura zīme/*. *I.Š.* brauca savā automašīnā pa Stabu ielu un bija ieņēmusi kreiso malējo stāvokli.

[12.10] Pirmās instances tiesas sēdē *I.Š.* liecināja *(tiesas sēdes protokols, lietas 164.-165.lapa),* ka brauca ar draudzeni pa Stabu ielu pa kreiso joslu. Pie stūres bija pati. Pirms Baznīcas ielas dega dzeltenais luksofora signāls. Bremzēja un apstājās pirms stoplīnijas, pirms luksofora. Viņai nebija priekšā auto. Iedegās sarkanais luksofora signāls. Pa Baznīcas ielu sākās kustība. Viņai garām pa labo pusi ļoti ātri pabrauca tumši zila automašīna, izdarot pagriezienu pa kreisi. Lieciniecei ir grūti pateikt, kur viņš gribēja braukt. Brauca pāri un ietriecās džipā. Sadursme notika krustojuma vidū. Sitiens bija džipam pa priekšējo spārnu. Sievietes džips ietriecās frizētavā. Lieciniece aizveda draudzeni, pēc 5 minūtēm atbrauca. Bija policija. Rakstīja īsu liecību. Paskaidrojumu rakstīja policijas mašīnā un pie automašīnas *Toyota*. *I.Š.* bija mācību atļauja. Draudzenei *A.P.* nebija laika, lai liecinātu.

Apelācijas instances tiesas sēdē *I.Š.* liecināja *(tiesas sēdes protokols, lietas 251.-252.lapa),* ka brauca pa Stabu ielu, apstājās, kad iedegās sarkanā gaisma. Viņai pa labo pusi garām pabrauca tumšas krāsas automašīna *Mazda,* kas ietriecās pa Baznīcas ielu braucošajā džipā. Lieciniecei liekas, ka *Mazda,* pabraucot viņai garām, nebremzēja, bet gan uzdeva gāzi. Džips pēc sadursmes uzlidoja uz frizētavas trepītēm. Kad iedegās zaļais luksofora signāls, viņa sāka braukt. Kad tumšā automašīna iebrauca krustojumā, pirms pāris sekundēm bija iedegusies sarkanā gaisma. Lieciniece īsti neatceras, bet liekas, ka sākumā džips stāvēja un, kad tam iedegās zaļā gaisma, uzsāka kustību. Džipam bija diezgan mazs kustības ātrums. Tumšā automašīna kustējās diezgan lielā ātrumā. Pelēkā mašīna bija uz Baznīcas ielas labajā malējā joslā. Negadījuma brīdī lieciniecei likās, ka tumši zilā automašīna nogriežas pa kreisi, bet tagad viņa vairs neatceras, vai automašīnai bija ieslēgts pagrieziena rādītājs. Varbūt arī automašīna vienkārši pārkārtojās uz blakus joslu. Lieciniece varēja no sava skata punkta redzēt avārijas vietu. Redzēja, ka zilā automašīna ietriecas pelēkajā automašīnā, kreisajā priekšējā spārnā. Automašīna ietriecās ar priekšējiem lukturiem. *I.Š.* brauca ar mācību atļauju kopā ar instruktori *A.P.*. Pēc tam, kad notika sadursme, pagaidīja, kad viņai iedegās zaļā gaisma, šķērsoja krustojumu un apturēja automašīnu, devās pie *Toyota* automašīnas, jo redzēja, ka kungs no savas automašīnas jau bija izkāpis. Pie *Toyota* stūres sēdēja sieviete ar tumšiem matiem, lieciniecei liekas, ka tā nebija tiesas zālē esošā *B.F.*. Pajautāja sievietei, vai viss kārtībā, un teica, ka atgriezīsies. Kad *I.Š.* pienāca klāt, automašīnā atradās viena sieviete, pie automašīnas bija sieviete pelēkā jakā ar gaišiem matiem, vecāka gadagājuma, viņai bija apmēram 45 gadi. Tad lieciniece aizbrauca līdz galamērķim Ģertrūdes ielā, noparkoja automašīnu, paņēma taksometru, devās uz notikuma vietu un sniedza liecību. Uzreiz nepalika

notikuma vietā, jo viņas instruktore steidzās. Rakstīja paskaidrojumu pie automašīnas *Toyota*.

[12.11] *A.P.* apelācijas instances tiesas sēdē liecināja *(tiesas sēdes protokols, lietas 271.-272.lapa)*, ka pazīst *I.Š.* – viņa ir *A.P.* draudzene. Ļoti bieži mācīja viņai braukt, sēžot blakus un dodot norādījumus. Konkrēto gadījumu neatceras, jo tajā laikā bieži mācīja *I.Š.* braukt. Neatceras, ka kaut kur būtu notikusi avārija, kad kopā ar *I.Š.* atradās vienā automašīnā. Stabu un Baznīcas ielas krustojumu pārzina ļoti labi, jo tur ir viņas bijusī darbavieta. Notikumus, par ko liecināja *I.Š.*, neatceras.

[12.12] 2005.gada 29.decembra protokolā par administratīvo pārkāpumu Nr.KP098766 *(lietas 77.lapa)* konstatēts, ka *A.R.* 2005.gada 23.novembrī plkst. 11:00, vadot automašīnu *Mazda 6*, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, Rīgā pa Stabu ielu no Skolas ielas puses Brīvības ielas virzienā, Stabu ielas un Baznīcas ielas krustojumā, neievērojot luksofora signālu, turpināja kustību pie sarkanā aizliedzošā luksofora signāla, kā rezultātā notika sadursme ar automašīnu *Toyota RAV4*, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, kuru vadīja *B.F.* pa Baznīcas ielu no Ģertrūdes ielas puses Bruņinieku ielas virzienā.

Protokolā ietverts *A.R.* paskaidrojums: „nepiekrītu, jo braucu pie zaļā luksofora signāla".

[12.13] Lietai pievienotas apdrošināšanas akciju sabiedrības „BTA" iesniegtās ceļu satiksmes negadījumā bojāto automašīnu *Mazda* un *Toyota* fotogrāfijas *(lietas 122.-139.lapa)*.

[13] Procesa dalībnieki un liecinieki sniedz diametrāli pretējas liecības par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem. *A.R.* un viņa norādītā lieciniece *L.E.* norāda, ka brauca ar automašīnu *Mazda* pa Stabu ielu virzienā no Skolas ielas uz Brīvības ielu un krustojumā ar Baznīcas ielu apstājās pie luksofora aizliedzošā gaismas signāla (*A.R.* norāda, ka apstājās pie dzeltenās gaismas, bet *L.E.* – ka pie sarkanās), bet uzsāka kustību pie zaļās gaismas.

Savukārt no *B.F.* un *B.M.* paskaidrojumiem izriet, ka viņas brauca automašīnā *Toyota* pa Baznīcas ielu ar ātrumu apmēram 50 km/h un pie krustojuma ar Stabu ielu neapstājās, jo luksoforā dega zaļā gaisma.

Neatkarīgā lieciniece *I.Š.* apliecina *B.F.* un *B.M.* apgalvoto, proti, norāda, ka *A.R.* vadītā automašīna viņai pabrauca garām pa Stabu ielu, labo malējo joslu, brīdī, kad luksoforā pāris sekundes jau dega sarkanā gaisma.

Līdz ar to novērtējama administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumu un liecinieku liecību ticamība.

Kā izriet no lietas materiāliem, *I.Š.* minētajā laikā bija tikai mācību atļauja, tātad viņa drīkstēja vadīt automašīnu tikai instruktora klātbūtnē. Ņemot vērā, ka *A.P.* liecināja, ka norādītajā laikā un vietā nav mācījusi *I.Š.* braukt un nav redzējusi ceļu satiksmes negadījumu, secināms, ka *I.Š.* automašīnu vadīja, bez instruktora klātbūtnes. Ar to arī iespējams izskaidrot viņas rīcību, uzreiz nepaliekot ceļu satiksmes negadījuma vietā. Tomēr apgabaltiesa atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas norādi, ka liecinieks nevar zaudēt savu lieciniekа statusu tikai tāpēc, ka viņam nav autovadītāja apliecības, jo lieciniekа

pamatpienākums ir objektīvi atspoguļot informāciju (faktus) tādu, kāda viņam ir bijusi uztverama.

Vērtējot *I.Š.* paskaidrojumus un liecības kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem, apgabaltiesai nerodas šaubas, ka *I.Š.* redzēja konkrēto ceļu satiksmes negadījumu. Tāpat apgabaltiesai nav pamata atzīt, ka viņa ar *B.F.* būtu bijušas iepriekš pazīstamas un būtu saskaņojušas savas liecības.

A.R. savas šaubas par *I.Š.* klātbūtni notikuma vietā pamato ar apsvērumu, ka *I.Š.* liecības ir pretrunā ar lietas faktiskajiem apstākļiem, proti, *I.Š.* liecība, ka *A.R.* krustojumā lielā ātrumā griezies pa kreisi un ietriecies automašīnā *Toyota*, ir nepatiesa, jo patiesībā *A.R.* vadītajai automašīnai nebija ieslēgts kreisā pagrieziena signāls un viņš brauca pa Stabu ielu taisni Brīvības ielas virzienā, un automašīna *Toyota* ietriecās viņa vadītajā automašīnā. Kā izriet no *A.R.* tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, kā arī liecinieku *L.E.* un *I.Š.* liecībām, aiz krustojuma pirmajā joslā bija novietotas citas automašīnai, un arī pieteicējs tiesas sēdē pieļāva iespēju, ka šī iemesla dēļ krustojumā ir pārkārtojies otrajā braukšanas joslā. Līdz ar to apgabaltiesas ieskatā *I.Š.* varēja rasties iespaids, ka *A.R.* vēlas krustojumā nogriezties pa kreisi. Šādu iespēju apelācijas instances tiesas sēdē atzina arī *I.Š.*. *I.Š.* liecināja, ka automašīna *Mazda* ietriecās automašīnā *Toyota*, kreisajā priekšējā spārnā, automašīna ietriecās ar priekšējiem lukturiem. Apgabaltiesa secina, ka minētās liecības nav pretrunā ar sadursmes mehānismu, kas atspoguļots apskates protokolā un fotogrāfijās *(lietas 92.,124., 134.lapa)*, jo redzams, ka automašīnai *Toyota* ir bojāts priekšējais kreisais spārns, arī priekšējais kreisais lukturis, priekšējais kreisais ritenis, bet automašīnai *Mazda* – priekšējais labais spārns, priekšējais labais lukturis, priekšējais labais ritenis. Līdz ar to apgabaltiesas ieskatā ir nepamatots arī pieteicēja lūgums par autotehniskās ekspertīzes nozīmēšanu.

I.Š. liecību ticamību nemazina apstāklis, ka viņa savā paskaidrojumā neprecīzi norādījusi automašīnas *Toyota* valsts reģistrācijas numuru (*/dzēsta numura zīme/,* nevis */dzēsta numura zīme/*), kā arī automašīnu *Mazda* raksturojusi kā „melnu", „tumši zilu", „tumšu", jo, izvērtējot *I.Š.* paskaidrojumus un liecības kopumā, apgabaltiesai nerodas šaubas, ka tās sniegtas tieši attiecībā uz *A.R.* vadīto automašīnu *Toyota RAV4*, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, un *B.F.* vadīto automašīnu *Mazda 6*, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*.

I.Š. paskaidrojumā minētais, ka viņa stāvējusi krustojumā pie luksofora sarkanās gaismas, nav pretrunā ar tālāk sniegto paskaidrojumu, ka viņa braukusi savā automašīnā pa Stabu ielu un bija ieņēmusi kreiso malējo stāvokli. Apgabaltiesa norāda, ka arī *A.R.* paskaidrojumā [12.2] notikumi nav izklāstīti secīgi, proti, sākumā viņš izklāsta sadursmes apstākļus un tikai pēc tam norāda, ka uz Stabu ielas atradās pirmajā joslā un sāka braukt taisni Brīvības ielas virzienā.

Ar lietas materiāliem neapstiprinās *A.R.* apgalvojums, ka *I.Š.* savu paskaidrojumu rakstījusi automašīnas *Toyota* salonā *B.F.* un *B.M.* ietekmē. Apgabaltiesa atzīst par nepamatotu *A.R.* apgalvojumu, ka *I.Š.* paskaidrojumi [12.9] saturiski vai pēc izteiksmes formas būtu vienādi ar *B.F.* vai *B.M.* paskaidrojumiem [12.6, 12.8] – apgabaltiesa šādu līdzību nekonstatē.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem nav konstatējams, ka *I.Š.* būtu bijusi neobjektīva vai personiski ieinteresēta lietas iznākumā. Administratīvajai apgabaltiesai nav pamata neticēt minētās aculiecinieces sniegtajai informācijai. Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka *I.Š.* sniegtajām ziņām par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem ir piešķirama liela ticamība.

Savukārt *A.R.* paskaidrojumus par to, ka viņš nav izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, Administratīvā apgabaltiesa vērtē kā tādus, kas neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un kas ir sniegti ar nolūku izvairīties no administratīvās atbildības. Apgabaltiesa, citastarp, ņem vērā apstākli, ka *A.R.* norādītā lieciniece *L.E.* nepalika ceļu satiksmes negadījuma vietā un savus paskaidrojumus sniedza tikai pēc divām dienām, tādējādi viņai bija iespēja saskaņot savus paskaidrojumus ar *A.R.*.

[14] Apgabaltiesa atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka atbildētājs nav veicis objektīvu lietas izskatīšanu. Apgabaltiesa atzīst, ka atbildētājs ir ieguvis pierādījumus [12.1, 12.2, 12.4, 12.6, 12.8, 12.9, 12.12], kas kopumā ar tiesas iegūtajiem pierādījumiem [12.3, 12.5, 12.7, 12.10, 12.13] pierāda, ka *A.R.* 2005.gada 23.novembrī plkst.11:00, vadot automašīnu *Mazda 6*, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/* , Rīgā pa Stabu ielu no Skolas ielas puses Brīvības ielas virzienā, Stabu ielas un Baznīcas ielas krustojumā, neievērojot luksofora signālu, turpināja kustību pie sarkanā aizliedzošā luksofora signāla, kā rezultātā notika sadursme ar automašīnu *Toyota RAV4*, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, kuru vadīja *B.F.* pa Baznīcas ielu no Ģertrūdes ielas puses Bruņinieku ielas virzienā.

Tā kā *A.R.* ir izdarījis pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.[5]panta pirmajā daļā, un viņam par administratīvo pārkāpumu piemērots naudas sods minimālajā norādītajā tiesību normā paredzētajā apmērā, apgabaltiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 6.februāra lēmums Nr.347 ir tiesisks, tāpēc atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt *A.R.* pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 6.februāra lēmuma Nr.347 atcelšanu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(paraksts)	A.Šteinberga
Tiesneši	(paraksts)	K.Berķis
	(paraksts)	M.Birzgalis

NORAKSTS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese A.Šteinberga
2009.gada 27.janvārī